

תת"ע (עכו) 3474-11-22 - עיסא עיסא נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 3474-11-22 - עיסא עיסא נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 3474-11-22

עיסא עיסא

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[19.03.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 26.12.2022 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 17.02.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייניי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. תחילה אציין כי בקשת המבקש מוגשת בשיהוי עצום ללא הסבר הניח את הדעת ודי בשיהוי זה כדי להביא לדחייתה על הסף ואף ללא דיון לגופה. לא יעלה על הדעת כי המבקש יזנח את ענייניו ורק בחלוף יותר משנתיים יטרח לברר מה עלה בגורל ההזמנה לדיון אשר נמסרה לידו; לעניין השלכת השיהוי על הדיון בבקשה ראה קביעותיו של בית המשפט העליון ברע"פ 7714/23 מדינת ישראל נ' מוטי אונגר (09.11.2023) לפיהם שיהוי לבד יכול להוות טעם מספיק לדחיה הבקשה להארכת מועד להישפט כאשר לידי כוחם של הדברים יפה גם בענייננו.

אף אם אניח כי המבקש אכן מסר את הטיפול לעורך דין וזה לא התייצב לדיון בענייניו, הרי שנקבעה זה מכבר חובתו של נאשם להיות בקשר עם בא כוחו, לעקוב אחר הליכי הדיון בענייניו כאשר נקבע כי הימנעות מלעשות כן מהווה טמינת ראש בחול שאין בה כדי להצדיק אי התייצבות לדיון (ראה עפ"ת 51861-01-23 מקחניאו נ' מדינת ישראל). בנקודה זו ראוי להדגיש כי חרף החלטתי לפיה לא ניתן לטעון לכשל בייצוג מבלי לפרט את הטענה ולציין את שמו של בא כוחו הקודם של המבקש כדי להעביר את הבקשה לתגובתו, המבקש כלל לא טרח למסור כל התייחסות בעניין, כך שטענת העברת הייצוג לעו"ד נטענה בעלמא, לאחר יד וללא שום אינדקציה התומכת בטענה זו.

זאת ועוד, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי עוד ביום 03.01.2023 קיבל המבקש לידי העתק הפרוטוקול של הדיון, מצופה היה מהמבקש לפעול לאלתר לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו ולו באמת ביקש לזעוק את חפותו.

באשר לטענה בדבר עיוות דין, הרי שגם טענה זו דינה להידחות.

המבקש הורשע בעבירה הקיים בצידה עונש בדמות פסילת מינימום בת 3 חודשים, בית המשפט הסתפק בפסילת המינימום בצד ענישה נלווית מתונה. המבקש לא הצביע על כל טענת הגנה וכל שטען היה כי ברצונו לצרף תיק זה לתיק אחר; יוצא איפוא כי המבקש לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה (ראה לעניין זה רע"פ סאלם לעיל).

לאור כל האמור, הבקשה נדחת, ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ט אדר תשפ"ה, 19 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.